

Hoříš - Sebastian

Dva listy papíru,
Jedna tužka a pár popsanych řádků.
Teď jsme střed vesmíru.
Jsme dvě družice, co neznaj svý místo.
A já se ptám,
Proč je všechno vzhůru nohama?
Když stojíme na zemi a jsme tu pořád spolu.
Proč když se ti dívám do očí, tak svět se už tak netočí
A jde to s námi dolů.

A ty hoříš,
V plamenech vidím napsaný tvoje jméno.
A ty mlčíš,
Tvůj hlas jsem neslyšel a už je to dávno.
A ty hoříš,
V plamenech vidím napsaný tvoje jméno.
A ty mlčíš,
Tvůj hlas jsem neslyšel a už je to dávno.

Neznáme slova, nemáme jména,
Ale ty jak Venuše v lednu záříš.
A když si tě Merkur táhne zpět,
Aspoň tě mám ve svém adresáři.
Tak zavolám,
Že jsou konce příliš daleko,
Když stojíme na skalách a díváme se dolů.
Moře to ví, i když milionkrát přeteklo,
Že se zase projdeme suchou nohou po molu.

A ty hoříš,
V plamenech vidím napsaný tvoje jméno.
A ty mlčíš,
Tvůj hlas jsem neslyšel a už je to dávno.
A ty hoříš,
V plamenech vidím napsaný tvoje jméno.
A ty mlčíš,
Tvůj hlas jsem neslyšel a už je to dávno.

A ty hoříš, A já hořím
A ty mlčíš
A ty hoříš,
V plamenech vidím napsaný tvoje jméno.
A ty mlčíš,
Tvůj hlas jsem neslyšel a už je to dávno.
A ty hoříš,
V plamenech vidím napsaný tvoje jméno.
A ty mlčíš,
Tvůj hlas jsem neslyšel a už je to dávno.
Už je to dávno.